

Gediminas Pauliukevičius

Žymus Lietuvos ekologas, kraštovaizdžio formavimo specialistas.

Gimė 1938-01-01 Ukmergės rajone. Mirė 2000-12-02 Vilniuje, palaidotas Antakalnio kapinėse.

1960 m. baigė Lietuvos žemės ūkio akademijos Miškų ūkio fakultetą, 1960–1964 m. Maskvoje, TSRS Mokslų akademijos Miškininkystės laboratorijoje, aspirantūroje studijavo miško hidrologiją. 1965 m. apgynė žemės ūkio mokslų kandidato disertaciją apie kirtimų įtaką miškų hidroklimatiniam režimui.

Visa tolesnė G. Pauliukevičiaus mokslinė veikla buvo skirta miškų ir kraštovaizdžio ekologijai. 1979 m. Krasnojarske apgynė biologijos mokslų daktaro disertaciją „Miškų vaidmuo kalvotų moreninių landšaftų ekologiniam optimizavimui“.

Darbinę veiklą G. Pauliukevičius pradėjo Kaune. 1964–1966 m. dirbo tuometiniame „Miško projekte“. 1967–1999 m. dirbo Geografijos institute, iš pradžių vyresnioju mokslo darbuotoju, vėliau laboratorijos vadovu, sektoriaus vadovu, o nuo 1990 m. – instituto direktoriumi. Nuo 1999 m. iki pat mirties G. Pauliukevičiaus pagrindinė darbovietė – Vytauto Didžiojo universiteto Aplinkotyros katedra.

1989 m. G. Pauliukevičius išrinktas Lietuvos mokslų akademijos nariu korespondentu. Tais pačiais metais kartu su autorių kolektyvu jam buvo paskirta Lietuvos mokslo premija už darbus agroekologijos srityje.

G. Pauliukevičius paskelbė per 150 mokslo straipsnių, parengė mokslinių darbų kraštovaizdžio formavimo, apsaugos, miškingumo optimizavimo klausimais, išleido 8 monografijas. Jis – vienas iš Lietuvos kompleksinės gamtos apsaugos schemas, taip pat Pajūrio, Vilniaus ir Kauno probleminių arealų gamtos apsaugos schemų autorių.

Buvo LMA žurnalo „Geografija“ ir periodinio leidinio „Geografijos metraštis“ vyriausiasis redaktorius.

Parengė LMA Biologijos, medicinos ir geomokslų skyriaus
mokslinė sekretorė dr. Jadvyga Olechnovičienė

Naudoti šaltiniai:

LMA Archyvas, asmens byla.

BMGMS asmeninis archyvas.